

טופי – הילד האטופי

חוברת הדרכה צבעונית להורים וילדים

ד"ר יצחק קונפינו M.D.

דוד פרלה M.Sc.

איורים: שירי דורון-פרלה

טופי: אָמא, לָמָּה הָעוֹר שֶׁלִּי אָדָם?

אָמא: כִּי יֵשׁ לָךְ עוֹר רָגִישׁ יוֹתֵר
מִלְּדִים אֲחֵרִים. אֲבָל אַל תִּדְאָג,
זֶה יַעֲבֹר לָךְ.

טופי: אָמא, מָה זֶה אֶלְרָגִיָּה?

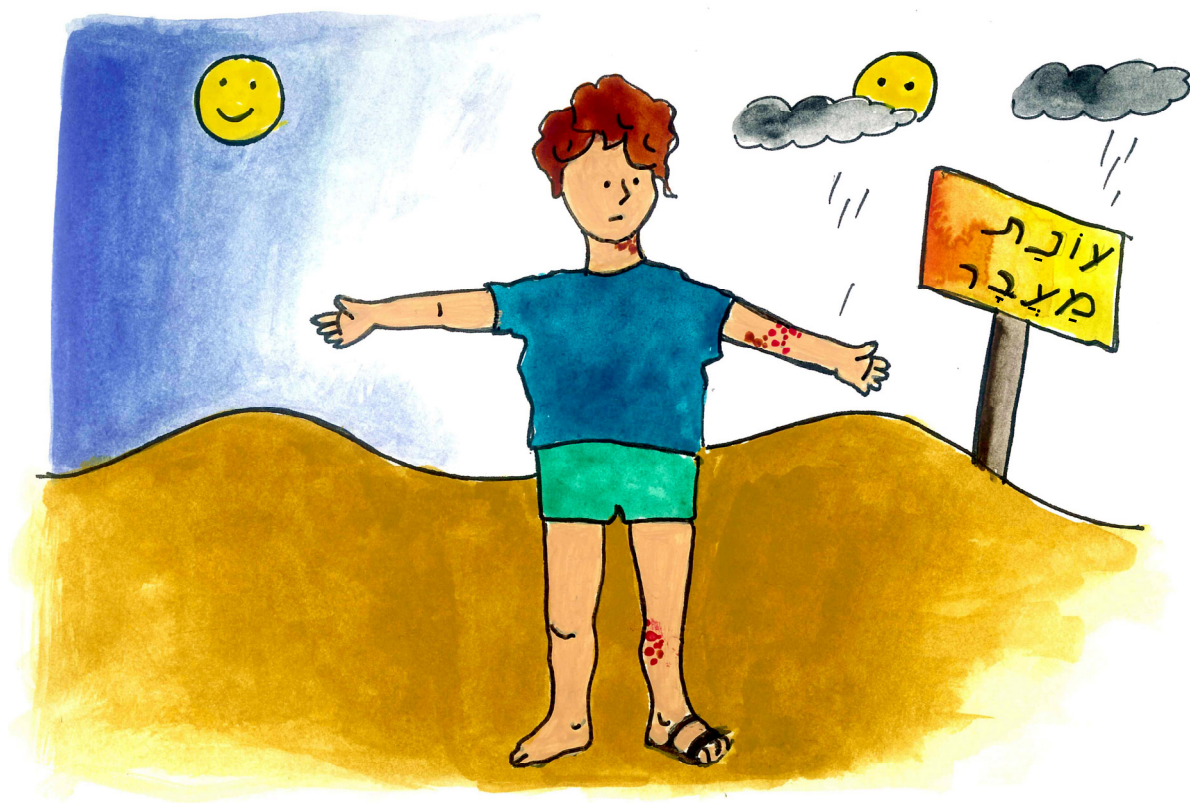
אָמא: זֶה רָגִישוּת מִיַּחְדָּת שֶׁל הַגּוּף לְכָל מִינֵי
דְּבָרִים שֶׁנִּמְצְאִים מִסְבִּיבֵנוּ, שְׂגוֹרָמִים לָנוּ
לְמַשָּׁל לְהִתְעַטֵּשׁ אוֹ לְהִתְגַּרְד...

טופי: אז אני דומה לאבא, שמתעטש
בגלל אבא?

אמא: כן, טופי, אתה דומה בזה לאבא,
כמו שאתה דומה לו בצבע
העיניים ובגמת החן.

טופי: אפא, לפה מגרד לי יותר כשמתחיל
החורף?

אפא: כי בחורף האויר הופך קר ויבש
וגורם ליבש וגרד בעור.

טוֹפִי: אָמָא, מָה נַעֲשֶׂה כְּדִי שֶׁהָעוֹר לֹא יִגָּרֵד
וְלֹא יִהְיֶה לִּי פֶצְעִים?

אָמָא: נָתַן לָעוֹר שֶׁלְךָ לְשִׁתּוֹת הַרְבֵּה,
לְפַעֲמִים הוּא "צָמָא" וַיִּבֶשׁ כְּמוֹ
גָּמֶל בַּמִּדְבָּר.

טופי: אָבֿל אָמאָ, לָעוֹר אֵין פֿה.
אֵיךְ הוּא יִכָּל לְשִׁתּוֹת?

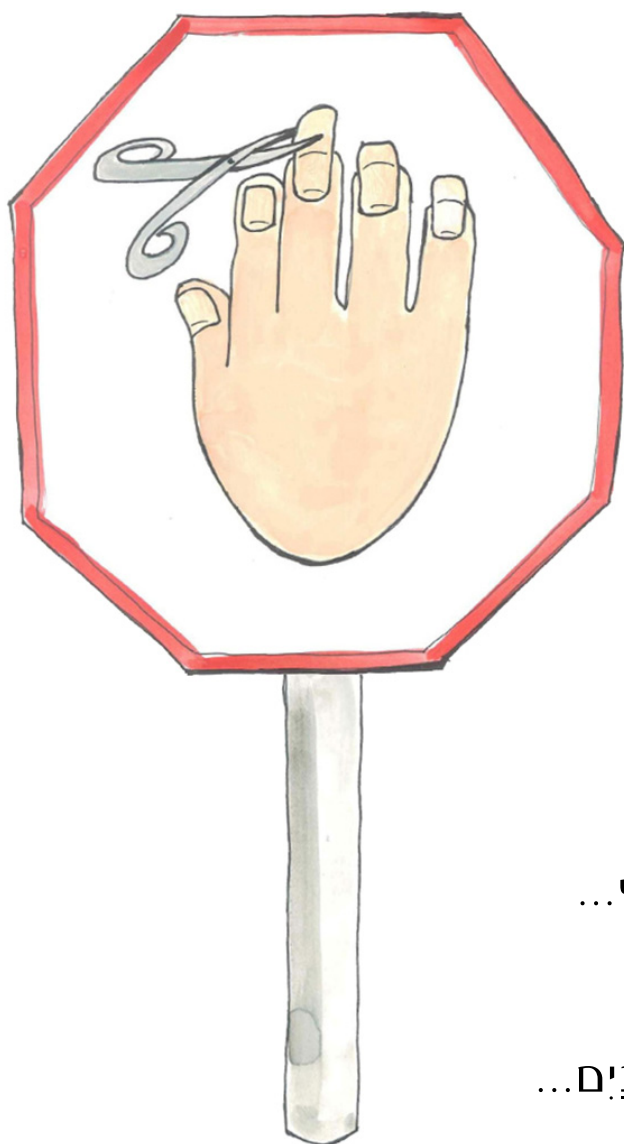
אָמאָ: אָנְחֵנוּ נִמְרַח מְשַׁחַת לְחוּת עַל הָעוֹר,
וְזֶה יִהְיֶה כְּמוֹ לְהַשְׁקוֹת אוֹתוֹ.

טופי: נָכוֹן, אָמאָ, בְּאַמֶּת פָּחוּת מְגֵרֵד לִי כְּשֶׁאֶת
מוֹרְחַת מְשַׁחָה עַל הָעוֹר שְׁלִי. אָבֿל לְפַעַמִּים
אַחֲרֵי אִמְבִּטְיָה מְגֵרֵד לִי נוֹרָא.

אָמא: נוסִיף לְמִי הָאִמְבִּטְיָה שֶׁמֶן שֶׁהָעוֹר
אוֹהֵב, וְאַחֲרֵי שֶׁנִּתְנָגַב בְּעֵדִינּוֹת נִמְרָח
שׁוֹב אֶת הָעוֹר.

אָמא: טוּפֿי, חָשׁוּב
לְהַקְפִּיד עַל דְּבַר נּוֹסָף...

טוּפֿי: עַל מָה, אָמא?

אָמא: עַל גְּזִירַת צִפְרָנִים...

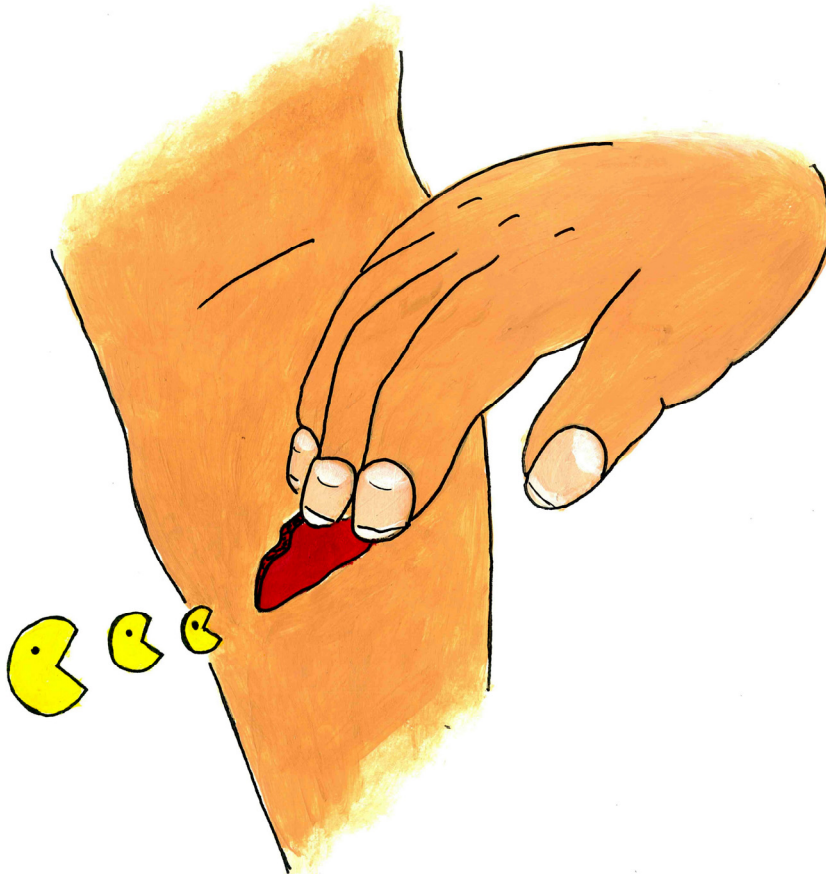
טוּפֿי: אוּף, אֲנִי שׁוֹנָא, לֹא רוֹצָה...

אָמא: כְּשֵׁישׁ גְּרוֹי קָשָׁה לְהִתְאַפֵּק
וְלֹא לָגֵרֵד. אִם תִּגְרֵד עִם צִפְרָנִים
אֲרָכוֹת, תִּשְׁרֹט אֶת עַצְמְךָ.
פְּצָעִים פְּתוּחִים עֲלוּלִים לִפְתּוֹחַ זְהוּם.

טופי: מה זאת המלה הזו "זהוים"?

אמא: זה אומר שחידקים עלולים לבוא לבקר ב"דלת" שפתחנו להם בעור. מצב זה יהפוך את הפצע לעמק וכואב יותר.

טופי: חידקים... איזו מלה מצחיקה. גזרי לי צפרניים, אבל אחר כך אני רוצה לשחק כדורגל בדשא של השכנים!

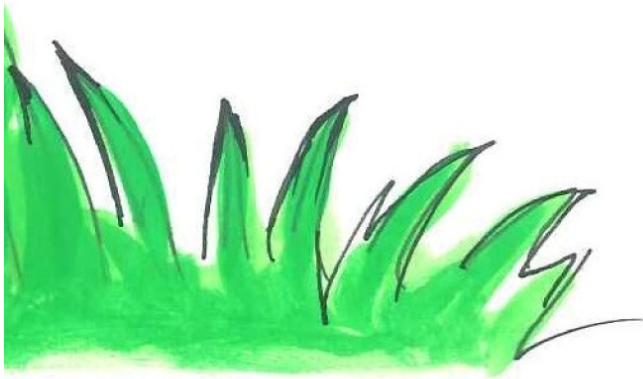

אָמא: טוֹב, אַין בַּעָה, נַק כּוֹדאי לְלִבֶּשׁ מַכְנָסִים
אַרְכִּים, כִּי מַגַּע הַדָּשָׁא עָלּוּל לְגֵרִים לְךָ לְגֵרִי.

טוֹפִי: גַּם כְּשֶׁחִם לִי אֲנִי מִתְגַּרֵּד

אָמא: נָכוֹן, הַחִם מַגְבִּיר אֶת הַגֵּרִי.
אַחֲרֵי שְׁתִּסִּים לְשַׁחַק נִלְךָ לְהִתְקַרֵּר
בְּגִלְדֵּרְיָה, מָה דַּעְתְּךָ?

טוֹפִי: יִפִּי, אֲנִי מֵאֵד אוֹהֵב גְּלִידָה!

טוֹפִי: תִּרְאִי, אִמָּא, כִּכָּר כִּמְעַט לֹא אָדָם לִי
וְאֲנִי כִמְעַט לֹא מְגֵרֵד.

אִמָּא: נָכוֹן, חֲמוּד שְׁלִי, אֲבֵל בִּינְתִים
כִּדְאִי שְׁנַמְשִׁיךְ לְמֶרֶחַ מְשָׁחוֹת עַל הָעוֹר.

טוֹפִי: אֲנִי הִבֵּנְתִי, אִמָּא, נִמְרָח מְשָׁחוֹת
כִּדִּי שְׁאָף פֶּעַם לֹא יִגְרֵד לִי
וְלֹא יִהְיֶה לִי אָדָם!

אִמָּא: כִּפָּה שְׁאֲתָה נָבוֹן וְחָכָם, טוֹפִי
מִתּוֹק שְׁלִי.

